

Hodnotící víkend projektu Fotbal pro Rozvoj

Kostelecké Horky 18.9. - 20.9.2009

Sešli jsme se každý z jiného koutu republiky a nadšení pro Keňu a fotbal nám rozhodně nechybělo. A i když se nás ze slibovaných třiceti účastníků dostavilo nakonec jen deset, stálo to za to.

Večer patřil seznamování. Většina z nás se už sice znala z přípravného víkendu, přesto jsme se dozvěděli spoustu nového, třeba i to, jaký máme každý vztah k praseti a co je to papadam. Následovala Pavlova prezentace fotek a povídání o Keni. Vidět „naše“ Keňánky v domácím prostředí byl opravdu zážitek.

V sobotu následovalo brzké vstávání a Ráno à la Keňa. Ovšem obstarat si snídani pod velením INEX-áckých náčelníků nebylo jen tak. Nejednou jsme museli uniknout před krvežíznivými ovceci, rozrušeným bílým pinčem a znepráteleným kmenem Luů. Jako Kikujové jsme potvrdili své kvality a dosáhli cíle jako první. Nutno ovšem říci, že bez spolupráce s druhým kmenem bychom tak akorát mohli pít máslový čaj z papírového talíře a nabírat si ho vidličkou. Společnými silami se nám však podařilo udělat oheň i nastartovat keňský autobus. Bez ztráty na životech (i když málem bez jednoho rohlíku) jsme se po zasloužené česko-keňské snídani vydali zpět do Horek.

Následovala rekapitulace programů v regionech. Musím říci, že Keňánci měli o zábavu opravdu postaráno. Po vyplnění delšího dotazníku jsme se rozdělili do skupin a začali seriózně hodnotit. Diskutovali jsme o pozitivích a negativích koordinace projektu, o červnovém programu, seminářích, fotbalových turnajích a dokonce i o vzájemných česko-keňských vztazích. Každý měl k tématu co říct a překvapilo mě, že naše zážitky a zkušenosti se víceméně shodovaly. Hodnocení se nám nakonec protáhlo na celé dopoledne. Po výborném obědě jsme se zabavili krkolomnými energizery – společnými kotouly i fotbálkem pro invalidy.

Poté následoval úkol hodný Shakespeara. Zněl následovně: nacvičit scénku, napsat báseň nebo nakreslit komiks na téma Jeden den s Keňanem. A to bychom nebyli my, kdybychom to všechno nezkombinovali dohromady. I když by nás Ujfalusi, ani hlavní představitel Moses asi moc nepochválili, ty dvě hodiny nacvičování naší bizarní scénky rozhodně stály za to. Pro představu uvedu výběr těch nejoriginálnějších veršů:

Dobré ráno celý den! A je tu Den s Keňanem!

Hurry up! We don't have cars. We have to make it to the seminars!

I'm not from Congo, but I know how to play the bongo.

McDonalds is our final destination, available to every nation.

Kdyby nám Colu nedali, chtěli bychom ugali.

Večer jsme ukončili u ohně s karcinogenními špekáčky, které jsme ovšem vyvážili (údajně) anti-karcinogenní hořčicí.

Ráno jsme se podívali na výhledy projektu do budoucna a probrali možnosti další spolupráce. A nebyl by to INEX, kdyby se nezhodnotil i hodnotící víkend. Následoval krátký úklid, balení a pochod pěšky na vlak do Plichůvek.

Díky Jani, Lucko, Nikolo, Pavle a Romčo!

Bylo to super!

Hana Vacková